

Drikke, og derfor er det paa dette Sted berettiget, at man begrænser Tiden for Tilladelse. Hvis der ikke er det fjerneste i Vejen, vil denne Tilladelse blive given paa ny. Det er derimod ikke Tilfældet med de Beværtere, der skænke berusende Drikke; thi hvis de faa det paa 10 Aar, er maaske Pladsen optagen, naar de 10 Aar ere omme, hvis Antallet af Beværtinger overhovedet er begrænset af Vedtægter. En almindelig Beværtning med Brændevin, Vin og Øl, som kun havde Tilladelse paa et vist Aaremaal, vilde, naar dette var ude, maaske være udelukket fra at kunne faa en Beværtning paa ny, fordi Pladsen er optagen, og der ikke kan gives flere Beværtinger i Henhold til de Vedtægter, der ere vedtagne. Med Hensyn til de fri Beværtinger derimod, Afholdsbeværtinger, er der ingen Grænse sat. Det skønnes altsaa i ethvert Tilfælde af Kommunalbestyrelsen, om der skal gives en eller flere, saa naar de 10 Aar ere omme, og der ikke har været det mindste at sige paa den paagældende Person, vil Bevillingen kunne fornys. Det vil derimod ikke kunne ske med de andre. — Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning om § 20, at det var underligt, at man her vilde forbyde den, der drev en Afholdsbeværtning, dermed at forene anden borgerlig Næring, skal jeg gøre ham opmærksom paa, at det er sket under det samme Hensyn, som jeg nys nævnte, idet man netop vil holde dem fri for at komme i nogen som helst Art af Fristelse til at misbruge deres Bevilling. Men i øvrigt giver jo Paragraffen selv Anvisning paa, at hvor en saadan Frygt maatte vise sig ganske ugrundet, kan Indenrigsministeren paa Anbefaling af Kommunalbestyrelsen bevilge Undtagelser. Jeg kan saaledes ikke se, at vi have gjort disse Afholdsbeværtere nogen Uret eller stillet dem ugunstigere end de andre Beværtere. Det er Forholdets Natur, der medfører, at de samme Regler, som gælde for den ene, ikke kunne gælde for den anden.

Bertelsen: Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg fatte mig ganske kort. Jeg har som Medlem af Udvalget været med til at slutte mig til Betænkningen, men desuden har jeg reserveret mig Ret til her i Salen at udtale mig om § 5 og om de Paragraffer, som slutte sig til den. Det er min Opfattelse, at denne Monopolisering er til Skade, og jeg mener i øvrigt at kunne henvise til vor højtærede Ordførers Udtalelser om denne Sag, idet der

er sagt, at Drikkeriet lader sig ikke modarbejde ad Lovgivningens Vej. Hvorfor har man da vedtaget denne Monopolisering og benyttet den i mange Aar baade her i Kjøbenhavn og i de større Provinsbyer? Fordi vi vist alle sammen ønske Drikkeriet indskrænket og altsaa søge paa den Maade at højne Moralén. Men de allerfleste Steder er man vistnok, selv efter at denne Indskrænkning har holdt 25 Aars Jubilæum, kommen til det Resultat, at man nærmest maatte siges at være kommen af Asken i Ilden. Ja, netop med de af den ærede Ordfører nævnte Tal med Hensyn til Forbrugen af Spiritus maatte man jo nærmest tro, at den havde foraarsaget større Forbrug af Spiritus. Det kan jeg selvfølgelig ikke sige, fordi jeg ikke kan bevise det, men det er min Opfattelse, at det under ingen Omstændigheder gavner. Det blev ogsaa sagt af den ærede Ordfører, at der var ingen Art Beværtinger, der vare skadeligere end de lyssky. Jeg er enig deri. Lad os stille Krav til Lokalerne, lad os faa lyse og rummelige Lokaler, saa tror jeg, at vi meget snarere højne Moralén end paa den anden Maade. Det er min Opfattelse — jeg har gjort den gældende i Udvalget, men undladt at stille Ændringsforslag, fordi jeg mener, det er rigtigst at tage Sagen paa den Maade i Øjeblikket — at vi ikke skulle gaa til en Indskrænkning som den, her er Tale om. Jeg har haft Lejlighed til at gøre Erfaringer i en større Provinsby med 30,000 Indbyggere. Efter at vi havde haft den Indskrænkning omtrent i det Aaremaal, her er nævnt, siden 1873, er man kommen til det Resultat, at man helst ønskede, man aldrig havde faaet nogen Vedtægt. Der ere alle Partier uden Hensyn til politisk Farve og uden Hensyn til deres Stilling over for Afholdssagen enige om at ønske den fjernet. Men vi havde nu faaet den, og vi kunde ikke komme af med den igen. I saa Henseende kan jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med det, der omtales i det Andragende, der er indgivet til Regering og Rigsdag fra Centralforeningen for Beværtere i Danmark. Jeg vil tilføje, hvad der for øvrigt allerede er sagt af en tidligere æret Taler, at naar de, som selv have faaet dette Monopol, selv ønske det hævet, skulde man egentlig ikke synes, der var nogen berettiget Interesse, man gik for nær herved. Jeg har ikke som Medlem af Udvalget stillet noget Forslag, men jeg vil dog gerne præcisere min Stilling i Sagen.

Det ærede 4de Medlem for 9de Kred